

9 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων 318 πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)».

Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας (†444).

Ἦχος πλ. β΄. Ἐωθινὸν ι΄.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§41-42.

*****

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ΄, τῆς Ἀναλήψεως γ΄ καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων δ΄.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. α΄. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Νίκην ἔχων Χριστέ, τὴν κατὰ τοῦ ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τοὺς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσης σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὁ πηγάζων ζωὴν ἐξ οἰκείου φωτός· Παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδοῦς μοι.

Σήμερον ὁ Χριστός, θάνατον πατήσας, καθὼς εἶπεν ἀνέστη, καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τῷ κόσμῳ ἐδωρήσατο, ἵνα πάντες κραυγάζοντες, τὸν ὕμνον οὕτως εἴπωμεν· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, τὸ ἀπρόσιτον φῶς, παντοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Σὲ Κύριε τὸν ὄντα, ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, ἁμαρτωλοὶ ποῦ φύγωμεν; ἐν τῷ οὐρανῷ; αὐτὸς κατοικεῖς ἐν τῷ ἔδῃ; ἐπάτησας θάνατον· εἰς τὰ βάθη τὰ τῆς θαλάσσης; ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου Δέσποτα. Πρὸς σὲ καταφεύγομεν, σοὶ προ-

σπίπτοντες ἱκετεύομεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς Ἀναλήψεως. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. δ΄. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοὺς, ἵνα πέμψη τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ. Οἱ οὐρανοὶ ἠτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ· νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ. Ἄγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὀρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν. Ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναΐδιον. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ· Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὅπου ἦν τὸ πρότερον.

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Κύριε, τῇ σῆ, Ἀναλήψει, ἐξεπλάγησαν τὰ Χερουβὶμ, θεωρήσαντά σε τὸν Θεόν, ἐπὶ νεφελῶν ἀνερχόμενον, τὸν ἐπ' αὐτῶν καθεζόμενον, καὶ δοξάζομέν σε, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός σου, δόξα σοι.

Στίχ. ς΄. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, θεωροῦντες σου τὰς ὑψώσεις Χριστέ, τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρός, ἀνυμνοῦμεν σου τὴν φωτοειδῆ τοῦ προσώπου μορφήν· προσκυνοῦμεν σου τὰ παθήματα· τιμῶμεν τὴν Ἀνάστασιν, τὴν ἔνδοξον Ἀνάληψιν δοξάζοντες· ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῶν ἁγίων Πατέρων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἡ ἀπεγνωσμένη.

Στίχ. ζ΄. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπίσάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἐκ γαστρὸς ἐτέχθης πρὸ ἑωσφόρου, ἐκ Πατρὸς ἀμήτωρ πρὸ τῶν αἰώνων, κἂν Ἄρειος κτίσμα σε, καὶ οὐ Θεὸν δοξάζῃ, τόλμη συνά-

πτων σε τὸν Κτίστην, τοῖς κτίσμασιν ἀφρό-
νως, ὕλην πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ἑαυτῷ θησαυ-
ρίζων· ἀλλ' ἡ σύνοδος ἡ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ
σε ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι
σύνθρονον.

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυ-
τρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αὐτοῦ.

Τίς σου τὸν χιτῶνα Σῶτερ διεῖλεν; Ἄρειος,
σὺ ἔφης, ὁ τῆς Τριάδος, τεμὼν τὴν ὁμότιμον
ἀρχὴν εἰς διαιρέσεις· οὗτος ἠθέτησέ σε εἶναι,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος· οὗτος Νεστόριον διδά-
σκει, Θεοτόκον μὴ λέγειν· ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ
ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ σε ἀνεκήρυξε, Κύριε,
Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύνθρονον.

Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Κρημνῷ περιπίπτει τῆς ἀμαρτίας, Ἄρειος, ὁ
μύσας τὸ φῶς μὴ βλέπειν, καὶ θείῳ σπαράτ-
τεται, ἀγκίστρῳ τοῖς ἐγκάτοις, πᾶσαν ἐκδοῦ-
ναι τὴν οὐσίαν, καὶ τὴν ψυχὴν βιαίως, ἄλλος
Ἰούδας χρηματίσας, τῇ γνώμῃ καὶ τῷ τρόπῳ·
ἀλλ' ἡ Σύνοδος ἡ ἐν Νικαία, Υἱὸν Θεοῦ σε
ἀνεκήρυξε, Κύριε, Πατρὶ καὶ Πνεύματι σύν-
θρονον.

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Ἄρειος ὁ ἄφρων, τῆς παναγίας, τέτμηκε Τρι-
άδος τὴν μοναρχίαν, εἰς τρεῖς ἀνομοίους τε
καὶ ἐκφύλους οὐσίας· ὅθεν Πατέρες θεοφό-
ροι, συνελθόντες προθύμως, ζήλῳ πυρούμε-
νοι, καθάπερ, ὁ Θεοσβίτης Ἡλίας, τῷ τοῦ
Πνεύματος τέμνουσι ξίφει, τὸν τῆς αἰσχύνης
δογματίσαντα βλάσφημον, καθὼς τὸ Πνεῦμα
ἀπεφήνατο.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὰς μυστικὰς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλ-
πιγγας, τοὺς θεοφόρους Πατέρας ἀνευφημή-
σωμεν, τοὺς μελωδήσαντας ἐν μέσῳ τῆς Ἐκ-
κλησίας, μέλος ἐναρμόνιον θεολογίας, Τριά-
δα μίαν, ἀπαράλλακτον, οὐσίαν τε καὶ Θεό-

τητα· τοὺς καθαιρέτας Ἀρείου, καὶ ὀρθοδό-
ξων προμάχους, τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ
γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρός, ἐκλάμπας Υἱὸς μο-
νογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλ-
θεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρ-
χων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡ-
μᾶς· οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,
ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζό-
μενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε,
ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

***

Εἷσδος καὶ ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν
ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῆμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πα-
τρός, * οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ
Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰ-
δόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα,
Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε
ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
* Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος
σὲ δοξάζει.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ. β'. Ψαλμὸς 129 (92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσα-
το. (129 1)

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ πε-
ριεζώσατο. (129 1)

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (129 1)

Καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιδ' 14-20).

Ἀκούσας Ἄβραμ, ὅτι ἠχμαλώτεται Λὼτ ὁ
ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰ-
κογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ,
καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐ-
πέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς καὶ οἱ
παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ· καὶ ἐπάταξεν αὐ-

τούς, και ἐδίωξεν αὐτούς, ἕως Χοβάλ, ἣ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Ἰὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολογόμορ, καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβῆ· τοῦτο ἦν πεδῖον βασιλέως. Καὶ Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν· καὶ εὐλογητός ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα
(α' 8-11, 15-17).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες, κατακληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ Ἰσαάκ, καὶ τῷ Ἰακώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτήν, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων. Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς, καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, προσθεῖη ἡμῖν, ὡς ἐστέ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, καθότι ἐλάλησεν ἡμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας, καὶ συνετούς, καὶ κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετείλαμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, καὶ κρίνετε δικαίως ἀνὰ μέσον ἀνδρῶν καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ ἀνὰ μέσον προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρόν, καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλη πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα (ι' 14-21).

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ· Ἴδού, Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανός, καὶ ὁ οὐρανός τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ· πλήν, τοὺς πατέρας ἡμῶν προεῖλετο Κύριος ἀγαπᾶν αὐτούς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός, καὶ φοβερός· ὃς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδὲ μὴ λάβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὄρφανῷ καὶ χήρᾳ· καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσηλύτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήση, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήση, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῆ. Αὐτὸς καύχημά σου, καὶ οὗτος Θεὸς σου· ὃς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

***

Εἶτα ἡ συνήθης Ἐκτενής, τό, Καταξίωσον, τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

***

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ, Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς· καὶ ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ σὲ δοξάζειν.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (Ψαλμ. 4β' 1).

Πύλας συντρίψας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς τοῦ ἄδου συνθλάσας, ὡς Θεὸς παντοδύναμος, γένος ἀνθρώπων πεπτωκὸς ἀνέστησας· διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς, ὑμνοῦντες βοῶμεν· Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. (Ψαλμ. 4β' 1)

Ῥεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι, Χριστὸς ἐπανορθῶσαι θέλων, Σταυρῷ προσπήγνυται, καὶ τάφῳ τέθειται· ὃν Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ δακρῶν ζητοῦσαι, θρηνοῦσαι ἔλεγον· Οἶμοι Σωτὴρ τῶν ἀπάντων! πῶς κατεδέξω τάφῳ οἰκήσαι; οἰκήσας δὲ θέλων, πῶς ἐκλάπη; πῶς μετετέθη; ποῖος δὲ τόπος τὸ σὸν ζωηφόρον, κατέκρυψε σῶμα; Ἀλλὰ Δέσποτα, ὡς ὑπέσχου, ἡμῖν ἐμφάνηθι, καὶ παῦσον ἀφ' ἡμῶν, τὸν ὀδυρμὸν τῶν δακρῶν. Θρηνοῦσαις δὲ αὐταῖς, Ἄγγελος πρὸς αὐτὰς ἐπεβόησε· Τὸν θρῆνον παυσάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις εἶπατε, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, τῷ κόσμῳ δωρούμενος ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (Ψαλμ. 43' 5).

Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθη Χριστέ, καὶ τὸν θάνατον τῆ ταφῆ σου σκυλεύσας, τριήμερος ἀνέστης, ὡς Θεὸς μετὰ δόξης, τῷ κόσμῳ δωρούμενος, ἀτελεύτητον ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τῶν Πατέρων. ᾠχος δ'.**

Τὴν ἐτήσιον μνήμην σήμερον, τῶν θεοφόρων Πατέρων, τῶν ἐκ πάσης τῆς οἰκουμένης συναθροισθέντων, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, τῶν Ὁρθοδόξων τὰ συστήματα, εὐσεβοῦντες πιστῶς ἑορτάσωμεν. Οὗτοι γὰρ τοῦ δεινοῦ Ἀρείου τὸ ἄθεον δόγμα, εὐσεβοφρόνως καθεῖλον, καὶ τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας συνοδικῶς τοῦτον ἐξωστράκισαν· καὶ τρανῶς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ὁμοούσιον καὶ συναΐδιον, πρὸ τῶν αἰώνων ὄντα, τοῖς πᾶσιν ἐδίδαξαν ὁμολογεῖν, ἐν τῷ τῆς πίστεως Συμβόλῳ, ἀκριβῶς καὶ εὐσεβῶς τοῦτο ἐκθέμενοι. Ὅθεν καὶ ἡμεῖς, τοῖς θείοις αὐτῶν δόγμασιν ἐπόμενοι, βεβαίως πιστεύοντες λατρεύομεν, σὺν Πατρὶ τὸν Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐν μιᾷ Θεότητι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος ὁ αὐτός.**

Κύριε, τὸ μυστήριον, τὸ ἀπὸ τῶν αἰώνων κρυμμένον, καὶ ἀπὸ γενεῶν, πληρώσας ὡς ἀγαθός, ἤλθες μετὰ τῶν Μαθητῶν σου ἐν τῷ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν, ἔχων τὴν Τεκοῦσάν σε τὸν

Ποιητὴν καὶ πάντων δημιουργόν· τὴν γὰρ ἐν τῷ πάθει σου μητρικῶς πάντων ὑπεραλγήσασαν, ἔδει καὶ τῇ δόξῃ τῆς σαρκὸς σου ὑπερβαλλούσης ἀπολαῦσαι χαρᾶς· ἧς καὶ ἡμεῖς μετασχόντες, τῇ εἰς οὐρανοὺς ἀνόδῳ σου Δέσποτα, τὸ μέγα σου ἔλεος, τὸ εἰς ἡμᾶς γεγονός δοξάζομεν.

***

Νῦν ἀπολύεις, **Τρισάγιον καὶ τὰ Ἀπολυτικά.**

Τὸ Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. **Τῶν Πατέρων. ᾠχος πλ. δ'.**

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστήρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεύσπλαγγνε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ'.**

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

*****

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

**Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

ᾠχος πλ. β'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἵστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. **Τῶν Πατέρων. ᾠχος πλ. δ'.**

Ὑπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντα ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεὺσπλαγχνε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. ᾠχος δ'.**

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἀναστάσιμον. ᾠχος πλ. β'.

Τοῦ τάφου ἀνεφγμένου, τοῦ ἄδου ὀδυρομένου, ἡ Μαρία ἐβόα, πρὸς τοὺς κεκρυμμένους Ἀποστόλους· Ἐξέλθετε οἱ τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάται, κηρύξατε τὸν τῆς ἀναστάσεως λόγον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Κύριε, παράστατο τῷ τάφῳ σου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἔκλαιε βοῶσα, καὶ κηπουρόν σε νομίζουσα ἔλεγε· Ποῦ ἔθηκας τὴν αἰώνιον ζωὴν; ποῦ ἔκρυσας τὸν ἐπὶ θρόνου Χερουβίμ; οἱ γὰρ τοῦτον φυλάσσοντες, ἀπὸ τοῦ φόβου ἀπενεκρώθησαν· ἢ τὸν Κύριόν μου δότε μοι, ἢ σὺν ἐμοὶ κραυγάσατε· Ὁ ἐν νεκροῖς, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀναστήσας, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα ἦλθες ἐπὶ τὸ πάθος ἐκουσία βουλῆ, λάμπσας ἐν τῷ Σταυρῷ, ἀναζητῆσαι θέλων τὸν Ἀδάμ, λέγων τοῖς Ἀγγέλοις· Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὐρέθη ἡ ἀπολομένη δραχμὴ. Ὁ πάντα σοφῶς οἰκονομήσας, δόξα σοι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. β'.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον Χριστόν· καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, ἀορασίᾳ πατάξας, ἀνέστη ὁ Κύριος.

Δόξα.

Τῷ ἐκουσίῳ θανάτῳ σου, ζωὴν ἀθάνατον εὐρομεν, παντοδύναμε καὶ μόνε τῶν ὄλων Σωτήρ· σὺ γὰρ ἐν τῇ σεπτῇ σου Ἐγέρσει, πάντα ἀνεκαλέσω, ὁ λύσας ἄδου τὸ νίκος, καὶ θανάτου τὸ κέντρον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

[Μετὰ τὸν Ἄμωμον, τὰ Εὐλογητάρια]

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·
δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος * κατεπλάγη ὀρῶν σε * ἐν νεκροῖς λογισθέντα, * τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, * τὴν ἰσχὺν καθελόντα * καὶ σὺν ἐ-
αυτῷ * τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα * καὶ ἐξ ἄδου *
πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα * συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, * ὧ
μαθήτριάι, κερνάτε; * ὁ ἀστράπτων * ἐν τῷ
τάφῳ ἄγγελος * προσεφθέγγετο ταῖς μυρο-
φόροις· * Ἴδετε ὑμεῖς * τὸν τάφον καὶ ἦσθη-
τε· * ὁ Σωτὴρ γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωὶ * μυροφόροι ἔδραμον * πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι· * ἀλλ' ἐπέστη *
πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· * Θρήνου ὁ
καιρὸς * πέπαυται· μὴ κλαίετε· * τὴν ἀνά-
στασιν δὲ * ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε·

δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες * μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι
* πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, * ἐνηχοῦντο
ἀγγέλου * πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· * Τί με-
τὰ νεκρῶν * τὸν ζῶντα λογίζεσθε; * ὡς Θεὸς
γὰρ * ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ

καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα * καὶ τὸν τούτου Υἱ-
ὸν τε * καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, * τὴν ἁγίαν
Τριάδα * ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, * σὺν τοῖς Σερα-
φίμ * κράζοντες τὸ Ἅγιος, * ἅγιος, ἅγιος εἶ,
Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς

αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, * ἐλυτρώσω, Παρθένε, *
τὸν Ἀδὰμ ἀμαρτίας· * χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ *
ἀντὶ λύπης παρέσχες· * ρεύσαντα ζωῆς, * ἵ-
θυνε πρὸς ταύτην δὲ * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς *
Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα, ἀλληλουῖα· δόξα σοι
ὁ Θεός. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

***

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ,
ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ Χρι-
στέ, πύλας τοῦ ἄδου συντρίψας ὡς Θεός, ἡ-
νοιξας ἡμῖν τὸν πάλαι Παράδεισον· καὶ ἀνα-
στάς ἐκ τῶν νεκρῶν, ἐρρύσω ἐκ φθορᾶς τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἦχος πλ. β'.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ οὐρανῷ τοὺς ὀφθαλμούς μου αἴρω,
πρὸς σέ Λόγε· οἴκτειρόν με, ἵνα ζῶ σοι.

Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἐξουθενημένους, καταρ-
τίζων εὐχρηστα, σκευὴ σου Λόγε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πανσωστικῆ αἰτία· εἴ τι
τοῦτο κατ' ἀξίαν πνεύσει, τάχει ἐξαίρει τῶν
τῆς γῆς, περοῖ, αὔξει, τάττει ἄνω.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, οὐδεὶς ἡμῶν ἀν-
τισχεῖν ἠδύνατο, ἐχθροῦ πάλαισμα· οἱ νικῶν-
τες γὰρ ἔνθεν ὑψοῦνται.

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μή μου ληφθῆτω ἡ ψυ-
χή, ὡς στρουθίον Λόγε· οἴμοι! πῶς μέλλω
τῶν ἐχθρῶν ῥυσθῆναι, φιλαμαρτήμων ὑπάρ-
χων;

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐνθέωσις τοῖς πᾶσιν, εὐδοκί-
α σύνεσις, εἰρήνη καὶ ἡ εὐλογία· ἰσουργὸν
γὰρ τῷ Πατρὶ ἐστι καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ἐχθροῖς φοβεροί,
καὶ πᾶσι θαυμαστικοί· ἄνω γὰρ ὀρῶσιν.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, ὁ τῶν δικαίων
κλῆρος, ἐπίκουρόν σε ἔχων, Σῶτερ οὐκ ἐ-
κτείνει.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τὸ κράτος ἐπὶ πάντων· ὅπερ αἱ ἄνω στρατηγίαι προσκυνοῦσι, σὺν πάσῃ πνοῇ τῶν κάτω.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β'. Ψαλμὸς οθ' (79).

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου, καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (οθ' 3)

Στίχ. α'. Ὁ ποιμαίνων Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. (οθ' 2)

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου...

Στίχ. β'. Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου καὶ σωθησόμεθα. (οθ' 8)

Κύριε, ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου...

***

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὀρθρου.
ᾠχος β'. Ψαλμὸς ρν' (150).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν' 6)

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. (ρν' 1)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν' 6)

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. (ρν' 5)

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (ρν' 6)

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει
τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφάνερωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεύειν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίπασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ᾔδεισαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἐστί. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἔβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηγῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπικείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πεντήκοντα τριῶν· καὶ τοσοῦτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ

Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἔρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὄψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Οἱ χοροὶ ψάλλουν ἀντιφωνικῶς κατὰ στίχον τὸν ν' ψαλμόν, προτάσσοντες (ἐν Κυριακῇ) τὴν προφώνησιν Ἐλεῆμον.

Ἦχος β'.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἐν Κυριακῇ προστίθεται εἰς τὸν τελευταῖον στίχον τὸ ἐφύμνιον· Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἔλεημον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ πεντηκοστάριον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, * καθὼς προεῖπεν, * ἔδωκεν ἡμῖν * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ μέγα ἔλεος.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... **Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).** Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... **Ἀμήν.**

***

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς δ΄, τῆς Ἀναλήψεως εἰς δ΄, καὶ τῶν Πατέρων εἰς δ/ζ΄.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ἦχος πλ. β΄.

ᾠδὴ α΄. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἐβόα, ἄσσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκτεταμέναις παλάμαις ἐπὶ Σταυροῦ, Πατρικῆς ἐπλήρωσας, εὐδοκίας ἀγαθῆς, Ἰησοῦ τὰ σύμπαντα· διό, ἐπινίκιον ᾠδὴν σοι πάντες ἄσσωμεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φόβῳ σοι ὡς θεραπαινὶς ἢ τελευτῆ, προσταχθεῖσα πρόσεισι, τῷ Δεσπότη τῆς ζωῆς, δι' αὐτῆς βραβεύοντι ἡμῖν, ἀτελεύτητον ζωὴν καί, τὴν Ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς ἐδείχθης Δέσποινα.

ᾠδὴ α΄. Κανὼν τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος πλ. α΄. Τῷ Σωτῆρι Θεῷ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι, μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῷ ὀφθέντι Θεῷ, ἐπὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, καὶ νόμον δόντι τῷ θεόπτη Μωσῆ, τῶν Ἐλαιῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἀναληφθέντι σαρκί, αὐτῷ πάντες ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστόν, χοροὶ Ἀγγέλων θεασάμενοι, μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο· συμφώνως δὲ ἀνέμελλον, ὕμνον ἐπινίκιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀχραντε Μήτηρ Θεοῦ, τὸν σαρκωθέντα ἐκ σοῦ, καὶ ἐκ τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ ἐκφοιτήσαντα Θεόν, ἀπαύστως πρέσβευε, ἐκ πάσης περιστάσεως, σῶσαι οὓς ἔπλασεν.

ᾠδὴ α΄. Κανὼν τῶν Πατέρων, οὗ ἢ ἀκροστιχίς·

Τὸν πρῶτον ὕμνῳ, σύλλογον τῶν Ποιμένων.

Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπεύρω πεζεύσας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν τῶν ἀγίων Πατέρων ἀνευφημῶν, παναγίαν Σύνοδον, τὸ πανάγιον αὐτῆς, ἐν ἐμοὶ χρησιμώδημα βοῶν, ἱκετεύω σε Χριστέ διαφυλάττεσθαι.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ θεοφόροι Πατέρες ὡς ἀστραπαί, συνελθόντες σήμερον, σὲ Χριστέ μονογενῆ, τῷ Πατρὶ συνάναρχον Υἱόν, ὠμολόγησαν τρανῶς καὶ ὁμοούσιον.

Δόξα.

Νύμφης σου τῆς Ἐκκλησίας οἱ εὐκλεεῖς, νυμφοστόλοι Δέσποτα, τὸν τῆς πίστεως σαφῶς, ὀρισμὸν ἐκθέμενοι, χρυσοῦν, ὡσπερ κόσμον εὐπρεπῆ, ταύτην ἐκόσμησαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πεποικιλμένη τῇ δόξῃ τῇ θεϊκῇ, ἡ σεπτὴ Βασίλισσα, τῷ Υἱῷ τῷ ἑαυτῆς, καὶ Θεῷ παρίσταται ἡμῖν, σωτηρίαν ψυχικὴν καθικετεύουσα.

ᾠδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β´. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεὸν σταυρούμενον σαρκί, καθορῶσα ἡ κτίσις, διελύετο φόβῳ· ἀλλὰ τῇ συνεκτικῇ παλάμη τοῦ δι' ἡμᾶς σταυρωθέντος, κραταιῶς συνείχετο.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θανάτῳ θάνατος λυθείς, κεῖται δεῖλαιος ἄπνους· τῆς ζωῆς γὰρ μὴ φέρων, τὴν ἔνθεον προσβολήν, νεκροῦται ὁ ἰσχυρός, καὶ δωρεῖται πᾶσιν ἡ Ἀνάστασις.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἀγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα μένεις ἀειπάρθενος.

Τῆς Ἀναλήψεως. ᾠδὴ γ´.

ᾠχος πλ. α´. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνέπτῃς ζωοδότα Χριστέ, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ ἀνυψώσας, ἡμῶν τὸ γένος φιλόανθρωπε, τῇ ἀφάτῳ εὐσπλαγγνίᾳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων Σωτήρ, βροτεῖαν φύσιν θεασάμενοι, συνανιούσάν σοι, ἀπαύστως, ἐκπληττόμενοι ἀνύμνουν σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξίσταντο Ἀγγέλων χοροί, Χριστέ ὀρώντες μετὰ σώματος, ἀναληφθέντα, καὶ ἀνύμνουν, τὴν ἀγίαν σου Ἀνάληψιν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκέτευε, ἀπαύστως Ἀγνή, τὸν προελθόντα ἐκ λαγόνων σου, ῥυσθῆναι πλάνης Διαβόλου, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μητέρα Θεοῦ.

Τῶν Πατέρων. ᾠδὴ γ´.

ᾠχος πλ. β´. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥοὴν καὶ πάθος καὶ τομήν, Ἄρειος ὁ παράφρων, τῇ γεννήσει τῇ θεῖᾳ, δυσσεβῶς ὁ ἀσεβῆς, προσάπτων τῷ τμητικῷ, τῶν Πατέρων ξίφει ἀποτέμνεται.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι θεῖος Ἀβραάμ, στρατευόμενοι πάντες, οἱ σεπτοὶ θεηγόροι, τοὺς ἐχθρούς σου ἀγαθέ, τοὺς μανιώδεις τῇ σῆ, δυναστεία κραταιῶς ἀπόλεσαν.

Δόξα.

Τὸ πρῶτον ἄθροισμα τῶν σῶν, κροτηθὲν Ἰερέων, ὁμοούσιον Σῶτερ, σὲ τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, καὶ ποιητῇ τοῦ παντός, γεννηθέντα εὐσεβῶς ἐκήρυξαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐ σθένει λόγος σε βροτῶν, οὐδὲ γλῶσσα Παρθένε, εὐφημεῖν σε ἀξίως· ἐκ σοῦ γὰρ ἄνευ σπορᾶς, ὁ ζωοδότης Χριστός, σαρκωθῆναι Πάναγνε ἠδύδοκῃσεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν, καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἐνώσας τοῖς οὐρανίοις, ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

Καθίσματα τῶν Πατέρων.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι, τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, τῷ κόσμῳ ἐδείχθητε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, Πατέρες μακάριοι, τήξαντες τὰς αἱρέσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλων· σβέσαντες τὰς φλογώδεις, τῶν βλασφημῶν συγχύσεις· διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ, πρεσβεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα. Τῶν αὐτῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρὰ πόλις σήμερον, ἐκ πάσης γῆς πρὸς ἑαυτὴν συνεκάλεσε, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτὼ Ἀρχιερεῖς, κατὰ τοῦ λαλήσαντος, βλασφημίαν Ἀρείου, καὶ κατασμικρύναντος τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, Υἱὸν καὶ Λόγον ὄντα τοῦ Θεοῦ, ὃν καθελόντες τὴν Πίστιν ἐκράτουναν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἀναλήψεως. Ὅμοιον.

Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ συγκαθίσας τῷ Πατρὶ δεξιόθεν, οὗ οὐδαμῶς κεχώρισαι, φιλόανθρωπε Χριστὲ Πνεῦμα δὲ τὸ ἅγιον, τοῖς σοφοῖς Μαθηταῖς σου, πέμψειν ὑποσχόμενος, καὶ ἡμῶν καταυγάσας, τὰς διανοίας δίδου φωτισμόν, ὡς ἂν ἀπαύστως ὑμνωμέν σε Δέσποτα.

***

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Χριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, θεοπρεπῶς, μέλπει ἀνα-

κράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυρίῳ ἐορτάζουσα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον ἦνθησε, Χριστὲ τῆς ὄντως ζωῆς· ὁ Σταυρὸς γὰρ ἐπάγη, καὶ ἀρδευθεὶς, αἵματι καὶ ὕδατι, ἐξ ἀκηράτου σου πλευρᾶς, τὴν ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησεν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι ὄφεις μοι, ψευδῶς τὴν θέωσιν, ὑποβάλλει· Χριστὸς γάρ, ὁ θεουργός, τῆς ἀνθρώπων φύσεως, νῦν ἀκωλύτως τὴν τρίβον, τῆς ζωῆς μοι ἀνεπέτασεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε, θεοπρεποῦς, πέφυκε κηρύσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε μυστήρια.

ᾠδὴ δ'. Τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος πλ. α'. Εἰσακήκοα Κύριε τὴν ἀκοήν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τῶν Ἀγγέλων Βασιλεύς, τὸν Παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀποστεῖλαι· διὸ βοῶμεν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ἀνήλθεν ὁ Σωτὴρ, πρὸς τὸν Πατέρα σὺν σαρκί, κατεπλάγησαν αὐτῷ, αἱ τῶν Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ ἐβόησαν· Δόξα Χριστὲ τῇ Ἀναλήψει σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων δυνάμεις, ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων· Πύλας ἄρατε Χριστῷ, τῷ ἡμετέρῳ Βασιλεῖ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, ἅμα σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε, καὶ τὰ μητέρων οὐκ ἔγνω· ἀλλὰ Μήτηρ μὲν ἐστὶ, Παρθένος δὲ διέ-

μεινεν· ἦν ἀνυμνοῦντες, Χαῖρε Θεοτόκε, κραυγάζομεν.

ᾠδὴ δ΄. Τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. β΄. Χριστός μου δύναμις.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νοθεύσας Ἄρειος, φρενὶ ἀγνώμονι, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ταῖς πατρικαῖς, ψήφοις ἐξωστράκισται, τῆς Ἐκκλησίας σεσηπός, ὡσπερ μέλος ὁ δυσώνυμος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὲρ σοῦ Δέσποτα, ἀγωνιζόμενος, ὁ χορὸς τῶν Πατέρων, σοῦ τοὺς ἐχθρούς, ἄγαν ἐτροπώσατο· καὶ συμφυῆ σε τῷ Πατρί, καὶ τῷ Πνεύματι ἐδόξασε.

Δόξα.

Μεσίτης γέγονας, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων· ὅθεν Χριστέ, δύο σε ταῖς φύσεσιν, ἓνα γνωρίζοντες Υἱόν, οἱ Θεόφρονες ἐκήρυξαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νεκρὸν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς γὰρ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ, τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχάς, πόθῳ καταύγασον δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων, ἀνακαλούμενον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐποχωρεῖ μοι τὰ Χερουβεῖμ, νῦν καὶ ἡ φλογίνη ῥομφαία, Δέσποτα νῶτά μοι δίδωσι, σὲ ἰδόντα Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως Θεόν, ληστῆ ὁδοποιήσαντα, τὸν Παράδεισον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐκ ἔτι δέδοικα τὴν εἰς γῆν, Δέσποτα Χριστὲ ἐπιστροφῆν· σὺ γὰρ ἐκ γῆς με ἀνήγαγες, ἐπιλεησμένον, δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν, πρὸς ὕψος ἀφθαρσίας, τῇ ἀναστάσει σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ὁμολογοῦντας διάσωσον· σὲ γὰρ προστασίαν, ἀκαταμάχητον, κεκτήμεθα τὴν ὄντως, θεογεννήτριαν.

ᾠδὴ ε΄. Τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος πλ. α΄. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα, Ἐλεῆμον, ταῖς ἄνω δυνάμεσι, μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις αἰρόμενον, σὲ ἰδοῦσαι, τὰς πύλας, ἐκραύγαζον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστολοι ἰδόντες ὑψούμενον, τὸν Σωτῆρα, ἐν τρόμῳ ἐκραύγαζον· Τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκήυσας.

ᾠδὴ ε΄. Τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. β΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

ᾠραῖοι πόδες ὡς ἀληθῶς, σὲ τῶν κηρυττόντων τὴν εἰρήνην, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν, πάντων τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἀνθρώπων Χριστέ, καὶ πλήθει τῆς εἰρήνης κόσμον συνάπτουσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίαν δύναμιν τοῦ Πατρός, Λόγον ἐνυπόστατον Χριστέ, σὲ συνελθόντες ἐκήρυξαν, οἱ τῆς παναγίας ἱερωσύνης σεπτῶς, τῷ νόμῳ σφραγισθέντες θεῖοι Διδάσκαλοι.

Δόξα.

Ὑδάτωννάματα καθάρᾳ, τῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ, τὴν Ἐκκλησίαν ποτίσαντες, ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς ἀναπαύσεως νῦν, τρυφᾶτε δι' αἰῶνος ἀγαλλιώμενοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Λυχνίαν Πάναγκε φαεινὴν, πᾶσιν ἀπαυγάζουσαν Χριστόν, δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, σὲ εἰδότες, μόνη Θεογεννητορ ἀγνή, τὴν σὴν νῦν προστασίαν ἐπικαλούμεθα.

ᾠδὴ Ϛ'. Ὁ ἀναστάσιμος.
Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοᾶ σοι. Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σταυρούμενος Δέσποτα, τοῖς μὲν ἡλοῖς τὴν ἀράν, τὴν καθ' ἡμῶν ἐξήλειψας, τῇ δὲ λόγῃ νυττόμενος τὴν πλευράν, Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον, διαρρήξας τὸν κόσμον ἠλευθέρωσας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἀδὰμ κατενήνεκται, δι' ἀπάτης περνισθεῖς, πρὸς τὸ τοῦ ἄδου βάραθρον· ἀλλ' ὁ φύσει Θεός τε καὶ συμπαθής, κατῆλθες πρὸς ἔρευναν, καὶ ἐπ' ὤμων βαστάσας συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ πάναγκε Δέσποινα, ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, τὸν κυβερνήτην Κύριον, τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, κατεύνασον τάρραχον, καὶ γαλήνην παράσχου τῇ καρδίᾳ μου.

ᾠδὴ Ϛ'. Τῆς Ἀναλήψεως.
Ἦχος πλ. α'. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐσκίρτησαν Ἀπόστολοι, ὀρῶντες μετάρσιον σήμερον, τὸν Κτίστην αἰρόμενον, ἐλπίδι τοῦ Πνεύματος, καὶ φόβῳ ἔκραζον· Δόξα τῇ ἀνόδῳ σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπέστησαν οἱ Ἄγγελοι, βοῶντες Χριστέ, τοῖς Μαθηταῖς σου· Ὅν τρόπον κατείδετε, Χριστὸν ἀνερχόμενον, σαρκὶ ἐλεύσεται, δίκαιος πάντων Κριτής.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς εἰδόν σε Σωτῆρ ἡμῶν, Δυνάμεις αἰ οὐράνιαι, εἰς ὕψος αἰρόμενον σύσσωμον, ἐκραύγαζον λέγουσαι· Μεγάλη Δέσποτα, ἡ φιλανθρωπία σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Βάτον σε ἀκατάφλεκτον, καὶ ὄρος καὶ κλίμακα ἔμψυχον, καὶ πύλην οὐράνιον, ἀξίως δοξαζόμεν, Μαρία ἔνδοξε, ὀρθοδόξων καύχημα.

ᾠδὴ Ϛ'. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. β'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παθεῖν οὐ δεδύνηται, ζιζανίων ὁ σπορεύς, τὸ τῆς προνοίας ἄφατον, τῆς μανίας ἐπώνυμος ὁ κληθεῖς· Ἰούδαν ζηλώσας γάρ, ὡς ἐκεῖνος ἐρράγη ὁ παμπόνηρος.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ θεῖος κατάλογος, τῶν Πατέρων ὁ σεπτός, μονογενὲς ἀπαύγασμα, τῆς οὐσίας ἐκλάμψαν τῆς Πατρικῆς, κηρύττει σε Δέσποτα, καὶ πρὸ πάντων γεννηθέντα Υἱόν.

Δόξα.

Γαστήρ διαρρήγνυται, κατὰ λόγον ἡ πηγὴ, τὴν θολερὰν καὶ ἄποτον, αἰρέσεων πηγάσα-

σα δυσσεβῶν, ἀρότρῳ δεήσεως, Ἱερέων ἐν-
θέων προμηθέστατα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋ-
σῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν,
καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν
σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητρο-
πάρθενε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

***

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀποστόλων τὸ κήρυγμα, καὶ τῶν Πατέρων
τὰ δόγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ μίαν τὴν πίστιν ἐ-
κράτουν· ἢ καὶ χιτῶνα φοροῦσα τῆς ἀληθεί-
ας, τὸν ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνω θεολογίας, ὀρθο-
τομεῖ καὶ δοξάζει, τῆς εὐσεβείας τὸ μέγα μυ-
στήριον.

Ὁ Οἶκος.

Ἐν ὑψηλῷ κηρύγματι τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλη-
σίας, ἀκούσωμεν βοῶσης· Ὁ διψῶν, ἐρχέ-
σθω καὶ πινέτω· ὁ κρατῆρ, ὃν φέρω, κρατῆρ
ἐστὶ τῆς σοφίας· τούτου τὸ πόμα ἀληθείας
λόγῳ κεκέρακα, ὕδωρ οὐ προχέων ἀντιλογί-
ας, ἀλλ' ὁμολογίας· ἥς πίνων ὁ νῦν Ἰσραήλ,
Θεὸν ὀρᾷ φθειγόμενον· Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι αὐ-
τὸς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· ἐγὼ Θεὸς
πρῶτος, ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ πλὴν ἐμοῦ
ἄλλος οὐκ ἔστιν ὄλως. Ἐντεῦθεν οἱ μετέχον-
τες πλησθήσονται, καὶ αἰνέσουσι, τῆς εὐσε-
βείας τὸ μέγα μυστήριον.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις
Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀ-
λεξανδρείας. (†444)

Στίχ. Κύριλλον ὑμῶν τοῦ Κυρίου μου φίλον
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Εὔρατο τυμβοχοῆν ἕνατον Κύριλλος εἰς ἡμαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε
Μαρτύρων καὶ κανονικῶν παρθένων, τῶν ὑ-

πὸ τοῦ πρεσβυτέρου αὐτῶν ἀποτμηθεῖσῶν·
Θέκλης, Μαριάμνης, Μαρίας, Μάρθας καὶ
Ἐνναθᾶ. (†346)

Στίχ. Τὰς κανονικὰς διὰ φιλαργυρίαν,
Ἐκτείνε θύτης. ὦ θύτου ταλαντάτου!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύ-
ρων Ὁρέστου, Διομήδους καὶ Ῥόδωνος.

Στίχ. Ὁρέστης, Διομήδης καὶ Ῥόδων σύντρεϊς,
Χαίροντες συνήθλησαν ὑπὲρ Τριάδος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Ἀλέ-
ξανδρος, ἐπίσκοπος Προύσης, ζίφει τελειοῦ-
ται.

Στίχ. Πανευπρεπὴς σοὶ κόσμος ἱερωσύνης,
Ὁ λαμπρὸς ἄθλος, Ἀλέξανδρε, τοῦ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀνανίας,
ζίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὴν γλῶσσαν εἶχεν ὡς σπάθην κατὰ πλάνης,
Ἀνανίας ὁ Μάρτυς, ὃν κτείνει σπάθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κύρου.

Στίχ. Μὴ τὴν νοητὴν εἰκόνα χράνας, Κύρε,
Θεῶν παρέστης, Οὐπερ εἶ κατ' εἰκόνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ τρεῖς Ἅγιοι Παρθενομάρ-
τυρες, αἱ ἀπὸ Χίου, ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐστιμίσαντο τῇ χρῶα τῶν αἱμάτων,
Νύμφαι Θεοῦ τρεῖς, ἃς ἀνείλε τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κολόμπα («Περιστερίου») τῆς Ἰρλανδί-
ας, κτίτορος τῆς Μονῆς Αἰόνα καὶ πλείστων
ἐτέρων Μονῶν καὶ Ναῶν ἐν Ἰρλανδίᾳ καὶ
Σκωτίᾳ. (†597)

Στίχ. Οὐκ ἠλαττώθης, ὡς ἀληθῶς, Κολόμπα,
Τὸν Κύριον ζητῶν, ἀλλ' ἐμεγαλύνθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κυρίλλου, τοῦ πίκλην Παπαδοπούλου,
τοῦ ἐν Πάρῳ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἀρετῆς καὶ σοφίας σύνοικος ὄφθης,
Κύριλλε, Ὁσίως ἐν Πάρῳ ὁ λάμψας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Κυρίλλου, Ἡγουμένου τῆς Λευκῆς Λί-
μνης. (†1427)

Στίχ. Ὁ λευκόψυχος Κύριλλος Λευκῆς λίμνης,
Πολύχρουν πλουτεῖ μανδύαν ἐκ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξάνδρου ἐρημίτου καὶ Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Κουχτᾶ ἐν Βολογκτᾶ. (†1439)

Στίχ. Ἀλέξανδρος σεπτὸς καὶ μαθηταὶ δύο,
Ἐρημον Κουχτὰ ἡγίασαν ἀσκήσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Ῥαφαὴλ τῆς Μονῆς Ἀγαπία ἐν Ῥουμανία.

Στίχ. Ἡσυχαστικὴν ὁδὸν καλῶς βαδίσας,
Ὡς τις ἄγγελος Ῥαφαὴλ ἀνεδείχθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου πρωτοπρεσβυτέρου Ἀλεξίου Μέτχεφ, τοῦ ἐν Μόσχα. (†1923)

Στίχ. Στάρετς κληθεὶς Ἀλέξιος τῶν ἐν κόσμῳ,
Παρίσταται Χριστῷ τῷ γέρα διδόντι.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ἐβδόμη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν ἐν Νικαία πρώτην Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐορτάζομεν, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων Πατέρων.

Στίχ. Πόλου νοητοῦ ἀστέρες σελασφόροι.
Ακτίσιν ὑμῶν φωτίσατέ μοι φρένας.

Κατὰ Ἀρείου.

Ξένον τὸν Υἱὸν Πατρὸς οὐσίας λέγων,
Ἄρειος, ἦτω τῆς Θεοῦ δόξης ξένος.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ ἐβδόμη ἀπὸ τοῦ Πάσχα, συνεορτάζομεν τοὺς ἐν ἀγίοις θεοφόρους Πατέρας ἡμῶν τῶν θεοσυλλέκτων ἀγίων α', γ', δ' καὶ ζ' Οἰκουμενικῶν Συνόδων, ἀρχιεπισκόπους δὲ τῆς ἐν Ἡπειρῷ Νικοπόλεως γενομένους Ἡλιόδωρον, Δονᾶτον, Ἀττικὸν καὶ Ἀναστάσιον.

Στίχ. Ὑμνοὶς Πατράσιν ἐορτάζειν ἀπαύστως
Ὁρθοδοξίας μέγα Νικοπόλεως.

Ταῖς τῶν ἀγίων τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτῶ θεοφόρων Πατέρων πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αὶ ζ' καὶ ἡ' ὧδαὶ τῶν κανόνων.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις παισί· τοὺς Χαλδαίους
δὲ καταφλέγον, πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον
ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁδυρόμενος τῷ πάθει σου ὁ ἥλιος, ζόφον
περιεβάλετο, καὶ ἐν ἡμέρα ἐπὶ πᾶσαν, Δέσποτα
τὴν γῆν, τὸ φῶς συνεσκότασε βοᾶν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἠμφιάσαντο Χριστὲ τῇ καταβάσει σου, φέγγος
τὰ καταχθόνια· ὁ προπάτωρ δὲ θυμηδίας,
ἔμπλεως ὀφθείς, χορεύων ἐσκίρτησε βοᾶν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Διὰ σοῦ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση
τῇ οἰκουμένη φαιδρόν· τὸν γὰρ κτίστην σὺ
τῶν ἀπάντων, τέτοκας Θεόν· ὃν αἴτησαι Πάναγνε
ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς, τὸ
μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ ζ'. Τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος πλ. α'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν νεφέλῃ φωτός, ἀναληφθεὶς καὶ σώσας
κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐπὶ τῶν ὧμων Χριστέ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας
φύσιν, ἀναληφθεὶς, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ
προσήγαγες.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀνελθὼν ἐν σαρκί, πρὸς τὸν ἀσώματον
Πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων
ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ἦν Θεοτόκον ἀπειργάσω, εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ΄. Τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. β΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νενικήκατε μανίας τὸν ἐπώνυμον, Ἄρειον, τὸν μανέντα δεινῶς, καὶ λαλήσαντα εἰς τὸ ὕψος ἄδικα Θεοῦ· Υἱῶ γὰρ ἠρνήσατο βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν Υἱὸν βροντῆς μιμούμενοι θεσπέσιοι, Λόγον Πατρὶ συνάναρχον, καὶ ὁμόθρονον, πυριμόρφοις στόμασιν ὑμῶν, τοὺς πάντας διδάσκετε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δόξα.

Ὡς ὑπόπτεροι τῷ Λόγῳ βοηθήσαντες, ἤκετε θεομακάριστοι· οἰκουμένης γὰρ ἐκ περάτων ἤθροισεν ὑμᾶς, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νεανίας τρεῖς ἢ κάμιнос οὐκ ἔφλεξε, γέννησιν προτυποῦσα τὴν σὴν· τὸ γὰρ θεῖον πῦρ σε μὴ φλέξαν, ᾤκησεν ἐν σοί, καὶ πάντας ἐφώτισε βοᾶν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

ᾠχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὀσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἰουδαίων τὸν πάλαι, προφητοκτόνον λαόν, θεοκτόνον ὁ φθόνος, νῦν ἀπειργάσατο, σὲ ἐπὶ Σταυροῦ, ἀναρτήσαντα Λόγε Θεοῦ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανίους ἀψίδας, οὐ καταλέλοιπας, καὶ εἰς ἄδην φοιτήσας, ὅλον συνήγειρας, κείμενον Χριστέ, ἐν σαπρία τὸν ἄνθρωπον, σὲ ὑπερυψοῦντα, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ φωτὸς φωτοδότην, Λόγον συνέλαβες, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, τοῦτον δεδόξασαι· Πνεῦμα γὰρ ἐν σοί, Κόρη θεῖον ἐσκήνωσεν· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η΄. Τῆς Ἀναλήψεως.

ᾠχος πλ. α΄. Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις, ἀναστάντα ζωοδότην Χριστόν, εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης, καὶ Πατρὶ συγκαθεζόμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν, τῶν εἰδώλων λυτρωσάμενον, καὶ παραστήσαντα ταύτην, ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ Πατρὶ, σὲ Σωτὴρ ὑμνοῦμεν, καὶ σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει, καθελόντα τὸν ἀντίπαλον, καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει, ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, ἀνεδείχθης Θεοτόκε, ἐν τῇ γαστρὶ σου τὸν τούτοις, ἐποχοῦμε-

νον βαστάσασα· ὄν σὺν Ἀσωμάτοις, βροτοὶ
δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ η´. Τῶν Πατέρων.

ᾠχος πλ. β´. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πυρσωθέντες ἀκτίσι τῆς σῆς Θεότητος, οἱ
χρηστοὶ σου Ποιμένες σὲ ὡμολόγησαν, γενε-
σιουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, ὄν ὑπε-
ρυποῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ χορὸς τῶν Ποιμένων ὁ παναοίδιμος, ἀ-
θροισθεὶς θεοφρόνως Τριάδα ἄκτιστον, νῦν
θεολογῶν, πάντας διδάσκει βοᾶν· Σὲ ὑπερυ-
ποῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον·
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυποῦμεν
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐράρχαι ποιμένες οἱ ἀξιάγαστοι, τὴν Χρι-
στοῦ Ἐκκλησίαν, καταφωτίζουν, ἄλλοι ἀλ-
λαχοῦ ταύτην καταφαιδρύναντες, καὶ ὑπερυ-
ποῦντες εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μυστικῶς ἐν εἰκόσι προεθεάσαντο, οἱ Προ-
φήται σε πάντες Λόγον κηύσουσαν· σάρκα
γὰρ ἐκ σοῦ λαβὼν οὗτος προῆλθε διπλοῦς,
ὄν ὑπερυποῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

***

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς

*Ψάλλονται μόνοι αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς
Αναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς.*

ᾠδὴ α´. ᾠχος δ´.

Θεῖω καλυφθεὶς * ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε * τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας * ὄμματος νόου,
Ὅρα τὸν ὄντα * καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων * ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

ᾠδὴ γ´.

Ἐρρηξε γαστρὸς * ἠτεκνωμένης πέδας,
Ἐβριν τε δυσκάθεκτον * εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ * τῆς προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερύσης * πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην * καὶ Θεὸν τῶν γνώσε-
ων.

ᾠδὴ δ´.

Ἄναξ ἀνάκτων, * οἶος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθὼν * Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
Ἴσοσθενὲς σου * Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
Νημερτὲς ἐξέπεμψας * ὡς εὐεργέτης,
Ἄδουσι· Δόξα * τῷ κράτει σου, Κύριε.

ᾠδὴ ε´.

Λυτήριον κάθαρσιν * ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε * Πνεύματος δρόσον,
ᾧ τέκνα φωτόμορφα * τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ * ἐξελήλυθε νόμος,
Ἦ γλωσσοπυρσόμορφος * Πνεύματος χάρις.

ᾠδὴ ς´.

Ἰλασμὸς ἡμῖν, * Χριστέ, καὶ σωτηρία
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας * ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἰν', ὡς προφήτην * θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωνᾶν, * τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ὅλον τὸν Ἀδὰμ * παγγενῆ πεπτωκότα.

ᾠδὴ ζ´.

Σύμφωνον ἐθρόησεν * ὀργάνων μέλος
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον * ἄψυχον βρέτας·
Ἦ τοῦ Παρακλήτου δὲ * φωσφόρος χάρις
Σεβασμιάζει * τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
Ἴσοσθενής, ἄναρχος, * εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η´.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυποῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύει τὰ δεσμὰ * καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
Ὁ τρισσοφεγγῆς * τῆς θεαρχίας τύπος.
Ἐμνοῦσι παῖδες, * εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντουργὸν * ὡς εὐεργέτην
Ἦ δημιουργηθεῖσα * σύμπασα κτίσις.

***

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στίχ. α΄. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδι-αφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. β΄. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. γ΄. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. δ΄. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ε΄. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

Στίχ. ς΄. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ...

***

Ὡδὴ θ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. β΄. Ὁ εἰρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Παθῶν ἀμέτοχος σὺ διέμεινας, Λόγε Θεοῦ σαρκὶ προσομιλήσας τοῖς πάθεσιν, ἀλλὰ λύεις τῶν παθῶν τὸν ἄνθρωπον, πάθεσι χρηματίσας, πάθος Σωτὴρ ἡμῶν· μόνος γὰρ ὑπάρχεις ἀπαθής, καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φθορὰν θανάτου καταδεξάμενος, διαφθορᾶς ἐτήρησας τὸ σῶμά σου ἄγευστον· ἡ δὲ σὴ ζωοποιὸς καὶ θεία ψυχὴ, Δέσποτα ἐν τῷ ἅδῃ, οὐ καταλέλειπται· ἀλλ' ὥσπερ ἐξ ὕπνου ἀναστάς, ἡμᾶς συνήγειρας.

Τριαδικόν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν Πατέρα Υἱὸν συνάναρχον, πάντες βροτοὶ ἐν χεῖλεσιν ἀγνοῖς μὲν δοξάζομεν, τὴν δὲ ἄρρητον καὶ ὑπερένδοξον, Πνεύματος παναγίου, δύναμιν σέβομεν· μόνη γὰρ ὑπάρχεις πανσθενής, Τριάς ἀχώριστος.

Ὡδὴ θ΄. Τῆς Ἀναλήψεως.

Ἦχος πλ. α΄. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεόν, οἱ Ἀπόστολοι βλέποντες, ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες ἐμεγάλυνον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σοῦ τὴν θεωθεῖσαν σάρκα, ὀρῶντες Χριστέ, ἐν τῷ ὕψει οἱ Ἄγγελοι, ἀλλήλοις διένευον· Ἀληθῶς οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὲ τῶν Ἀσωμάτων τάξεις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐν νεφέλαις αἱρόμενον, ἰδοῦσαι ἐκραύγαζον· Τῷ τῆς δόξης Βασιλεῖ, πύλας ἄρατε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε Θεοτόκε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ·
ὄν ἐκύησας σήμερον, ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον,
σὺν Ἀγγέλοις ὀρώσα ἐμεγάλυνες.

Ὡδὴ θ´. Τῶν Πατέρων.

Ἦχος πλ. β´. Θεὸν ἀνθρώποις.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐρῶν συμμάχους ὑμᾶς συνήθροισε, τῆ κρα-
ταιᾷ δυνάμει καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος, ὁ
Πατρὶ συν-ἀναρχος καὶ σύνθρονος, Λόγος ὁ
πρὸ αἰώνων· ὄν νῦν Πανίεροι, σὺν ταῖς οὐ-
ρανίαις στρατιαῖς, ἀεὶ δοξάζετε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ,
πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νομὴν Ἀρείου δεινῆς αἰρέσεως, ὡς ἱατροὶ
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων ἐστήσατε, ἱερῶς τῆς
πίστεως τὸ Σύμβολον, πᾶσιν ἐκτεθεικότες· ὁ
νῦν κατέχοντες, μνήμην τὴν ὑμῶν, Ἱερουρ-
γοί, ἀεὶ δοξάζομεν.

Δόξα.

Ὡς φῶς ὑπάρχων, Χριστέ, πανάχραντον, τῆς
τῶν παθῶν ἀχλύος τὴν ψυχὴν μου ἐκλύτρω-
σε, ταῖς πρεσβείαις Δέσποτα τῶν σῶν λει-
τουργῶν, τῶν νῦν σε κηρυζάντων, ἀναρχον,
ἄκτιστον, κτίστην τε τῶν ὄλων, καὶ Θεόν,
Πατρὶ συνἀναρχον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Νεκροῖς ἀνάστασις νῦν δεδώρηται, διὰ τῆς
σῆς ἀφράστου καὶ ἀρρήτου κυήσεως, Θεοτό-
κε Δέσποινα· ζωὴ γὰρ ἐκ σοῦ, σάρκα περι-
κειμένη, πᾶσιν ἐξέλαμψε, καὶ τὸ τοῦ θανά-
του ἀμειδῆς σαφῶς διέλυσεν.

*****

Καταβασία. Ὡδὴ θ´.

Χαίροις, ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος·
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον * εὐλαλον στόμα
Ῥητρεῦον οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως·
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς * ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος β´.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδί-
ῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλᾶριον Ι´.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Τιβεριάδος θάλασσα, σὺν παισὶ Ζεβεδαίου,
Ναθαναὴλ τῷ Πέτρῳ τε, σὺν δυσὶν ἄλλοις
πάλαι, καὶ Θωμᾶν εἶχε πρὸς ἄγραν· οἱ Χρι-
στοῦ τῆ προστάξει, ἐν δεξιοῖς χαλάσαντες,
πλήθος εἶλκον ἰχθύων· ὄν Πέτρος γνούς,
πρὸς αὐτὸν ἐνήχητο· οἷς τὸ τρίτον, φανείς
καὶ ἄρτον ἔδειξε, καὶ ἰχθὺν ἐπ' ἀνθράκων.

Ἔτερον τῶν Πατέρων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πατέρων θεῶν σήμερον, τὴν μνήμην ἐορτά-
ζοντες, ταῖς παρακλήσεσι τούτων, δεόμεθα
πανοικτίρμον· Πάσης βλάβης αἰρέσεων, ρῦ-
σαι λαόν σου Κύριε, καὶ πάντας καταξίωσον,
Πατέρα, Λόγον δοξάζειν, καὶ τὸ πανάγιον
Πνεῦμα.

Ἔτερον τῆς Αναλήψεως.

Ἦχος β´. Αυτόμελον.

Τῶν Μαθητῶν ὀρώντων σε ἀνελήφθης, Χρι-
στὲ πρὸς τὸν Πατέρα συνεδριάζων. Ἄγγελοι
προτρέχοντες ἐκραύγαζον· Ἄρατε πύλας ἄ-
ρατε· ὁ Βασιλεὺς γὰρ ἀνῆλθε, πρὸς τὴν ἀρχί-
φωτον δόξαν.

***

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. β´.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν
ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄, ρν΄).

Ψαλμὸς ρμη΄ (148).

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγιγίς, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρασ λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ΄ (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινὸν ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν,

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς,

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Ἀπὸ τοῦ ἐπομένου στίχου ἐπισυνάπτονται τὰ στιχηρά.

Ἰστώμεν Στίχους η΄, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων δ΄.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος πλ. β΄.

Στίχ. α΄. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε, ζωὴ καὶ ἀνάστασις, ὑπάρχει τῷ λαῷ σου· καὶ ἐπ’ αὐτῷ πεποιθότες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ρν΄ (150).

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἡ ταφή σου Δέσποτα, Παράδεισον ἠνοιξε, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων· καὶ ἐκ φθορᾶς λυτρωθέντες, σὲ τὸν ἀναστάντα, Θεὸν ἡμῶν ὑμνοῦμεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Χριστὸν ἀνυμνήσωμεν τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐκβοῶμεν· Σὺ ζωὴ ὑπάρχεις, ἡμῶν καὶ ἀνάστασις· ἐλέησον ἡμᾶς.

Αυτόμελον.

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ, ἐκ τάφου καθὼς γέγραπται, συνεγείρας τὸν προπάτορα ἡμῶν· διό σε καὶ δοξάζει, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀνυμνεῖ σου τὴν ἀνάστασιν.

Τῶν Πατέρων Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ὁλην συγκροτήσαντες, τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, συνδιασκεψάμενοι, τὸ μακάριον, καὶ σεπτὸν Σύμβολον, οἱ σεπτοὶ Πατέρες, θεογράφως διεχάραξαν· ἐν ᾧ σαφέστατα, τῷ Γεγεννηκότι συνάναρχον, τὸν Λόγον ἐκδιδάσκουσι, καὶ παναληθῶς ὁμοούσιον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων, ἐπόμενοι προδήλως διδαχαῖς, οἱ εὐκλειεῖς καὶ πανόλβιοι, ὄντως καὶ θεόφρονες.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὁλην συγκροτήσαντες, ...

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁλην εἰσδεξάμενοι, τὴν νοητὴν λαμπηδόνα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὸ ὑπερφυέστατον χρησμολόγημα, τὸ βραχὺ ῥήματι, καὶ πολὺ συνέσει, θεοπνεύστως ἀπεφθέγγαντο, ὡς Χριστοκήρυκες, εὐαγγελικῶν προϊστάμενοι, δογμάτων οἱ μακάριοι, καὶ τῶν εὐσεβῶν παραδόσεων, ἄνωθεν λαβόντες, τὴν τούτων ἀποκάλυψιν σαφῶς, καὶ φωτισθέντες ἐξέθεντο, ὄρον θεοδίδακτον.

Στίχ. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

Ὁλην συλλεξάμενοι, ποιμαντικὴν ἐπιστήμην, καὶ θυμὸν κινήσαντες, νῦν τὸν δικαιοτάτον ἐνδικώτατα, τοὺς βαρεῖς ἤλασαν, καὶ

λοιμῶδεις λύκους, τῇ σφενδόνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος, ἐκσφενδονήσαντες, τοῦ τῆς Ἐκκλησίας πληρώματος, πεσόντας ὡς πρὸς θάνατον, καὶ ὡς ἀνιάτως νοσήσαντας, οἱ θεῖοι Ποιμένες, ὡς δοῦλοι γνησιώτατοι Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἐνθέου κηρύγματος, μύσται ἱερώτατοι.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορὸς, ἐκ τῶν τῆς οἰκουμένης περάτων συνδραμών, Πατρός, καὶ Υἱοῦ, καὶ Πνεύματος ἁγίου, μίαν οὐσίαν ἐδογματίσει καὶ φύσιν, καὶ τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, τρανῶς παρέδωκε τῇ Ἐκκλησίᾳ· οὓς εὐφημοῦντες ἐν πίστει, μακαρίσωμεν λέγοντες· Ὡς θεῖα παρεμβολή, θεηγόροι ὀπλιται, παρατάξεως Κυρίου, ἀστέρες πολύφωτοι, τοῦ νοητοῦ στερεώματος, τῆς μυστικῆς Σιών οἱ ἀκαθαίρετοι πύργοι, τὰ μυρίπνοα ἄνθη τοῦ Παραδείσου, τὰ πάγχρυσά στόματα τοῦ Λόγου, Νικαίας τὸ καύχημα· οἰκουμένης ἀγλαΐσμα, ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, * Θεοτόκε Παρθένη· * διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, * ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, * ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, * ἡ κατάρα νενέκρωται, * ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, * ὁ θάνατος τεθανάτωται, * καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· * διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

***

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρα φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον. Ἦχος β'.

Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος * καὶ τὰ δεσμὰ διαρρήξας τοῦ ἄδου, * ἔλυσας τὸ κατάκριμα τοῦ θανάτου, Κύριε, * πάντα ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ ῥυσάμενος * ἐμφανίσας σεαυτὸν τοῖς ἀποστόλοις σου * ἐξαπέστειλας αὐτοὺς ἐπὶ τὸ κήρυγμα * καὶ δι' αὐτῶν τὴν εἰρήνην * παρέσχες τῇ οἰκουμένῃ, * μόνε πολυέλεε.

Εἰς τὴν πρώτην Ὦραν, τὸ ι' Ἑωθινόν.

Ἦχος πλ. β'.

Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον, καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάστασιν, ἀθυμοῦντες, ὡς εἰκός, ἐπὶ τῷ χωρισμῷ σου, Χριστέ, οἱ Μαθηταί, πρὸς ἐργασίαν ἐτράπησαν· καὶ πάλιν πλοῖα καὶ δίκτυα, καὶ ἄγρα οὐδαμοῦ. Ἀλλὰ σὺ Σῶτερ ἐμφανισθεῖς, ὡς Δεσπότης πάντων, δεξιοῖς τὰ δίκτυα κελεύεις βαλεῖν. Καὶ ἦν ὁ λόγος ἔργον εὐθὺς καὶ πλῆθος τῶν ἰχθύων πολὺ, καὶ δεῖπνον ξένον ἔτοιμον ἐν γῆ· οὗ μετασχόντων τότε σου τῶν Μαθητῶν, καὶ ἡμᾶς νῦν νοητῶς καταξίωσον ἐντρυφῆσαι, φιλάνθρωπε Κύριε.

*****

Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, δ' τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ δ' ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων.

Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς μδ' (44).

Στίχ. α'. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ. (μδ' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β´. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου. (μδ´ 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ´. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ράβδος εὐθύτητος ἢ ράβδος τῆς βασιλείας σου. (μδ´ 7)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ´. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. (μδ´ 8)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β´. Ἦχος β´. Ψαλμὸς με´ (45).

Στίχ. α´. Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. (με´ 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β´. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ´ ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. (με´ 8)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ´. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. (με´ 9)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ´. Σχολάσατε καὶ γινῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. (με´ 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἷς ὢν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ´. Ἦχος δ´. Ψαλμὸς μζ´ (46).

Στίχ. α´. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως. (μζ´ 2)

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Ἦχος δ´.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Στίχ. β´. Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερὸς, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (μζ´ 3)

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Στίχ. γ´. Ἐβασίλευσεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεὸς κάθηται ἐπὶ θρόνου ἀγίου αὐτοῦ. (μζ´ 9)

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β´.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. * Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ ἐν

δόξη ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλουϊα.

***

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις ἐπὶ τὸ μνήμά σου, καὶ οἱ φυλάσσοντες ἀπενεκρώθησαν· καὶ ἴστατο Μαρία ἐν τῷ τάφῳ, ζητοῦσα τὸ ἄχραντόν σου σῶμα. Ἐσκύλευσας τὸν ἄδην, μὴ πειρασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ· ὑπήντησας τῇ Παρθένῳ, δωρούμενος τὴν ζωὴν. Ὁ ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Τῶν Πατέρων. Ἦχος πλ. δ'.

Ἵπερδεδοξασμένος εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ φωστῆρας ἐπὶ γῆς τοὺς Πατέρας ἡμῶν θεμελιώσας, καὶ δι' αὐτῶν πρὸς τὴν ἀληθινὴν πίστιν, πάντας ἡμᾶς ὀδηγήσας· πολυεὺσπλαγχνε, δόξα σοι.

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως.

(Ψάλλεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς).

Ἦχος πλ. β'. Αὐτόμελον.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν * πληρώσας οἰκονομίαν * καὶ τὰ ἐπὶ γῆς * ἐνώσας τοῖς οὐρανόις, * ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * οὐδαμόθεν χωριζόμενος, * ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος * καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσί σε· * Ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, * καὶ οὐδεὶς καθ' ὑμῶν.

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις. Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.

***

**Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον
Κυριακῆς τῶν Πατέρων.**

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος δ'. Ὕμνος τριῶν Παίδων (Δανιὴλ γ'). [Προσευχὴ Ἀζαρίου]

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. (στίχ. 2)

Στίχ. α'. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν, καὶ πάντα τὰ ἔργα σου ἀληθινά, καὶ εὐθεῖαι αἱ ὁδοί σου. (στίχ. 3)

Στίχ. β'. Καὶ κρίματα ἀληθείας ἐποίησας κατὰ πάντα, ἃ ἐπήγαγες ἡμῖν καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν πατέρων ἡμῶν Ἰερουσαλήμ. (στίχ. 4)

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πρξ. κ' 16-18, 28-36)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι τὴν Ἔφεσον, ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρονοτριβῆσαι ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἔσπευδε γάρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐτῷ, τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμπσας εἰς Ἔφεσον μετεκαλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας. Ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς· Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ ἐν ᾧ ὑμᾶς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου· καὶ ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητάς ὀπίσω αὐτῶν. Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νουθετῶν ἕνα ἕκαστον. Καὶ τὰ νῦν παρατίθεμαι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ Θεῷ καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομῆσαι καὶ δοῦναι ὑμῖν κλη-

ρονομίαν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις πᾶσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσίου ἢ ἱματισμοῦ οὐδενὸς ἐπεθύμησα· αὐτοὶ γινώσκετε ὅτι ταῖς χρεῖαις μου καὶ τοῖς οὗσι μετ' ἐμοῦ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν ὅτι οὕτω κοπιῶντας δεῖ ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τὸν λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε· Μακάριόν ἐστι μᾶλλον διδόναι ἢ λαμβάνειν. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, θεῖς τὰ γόνατα αὐτοῦ σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσήυξατο.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς μθ').

Στίχ. α'. Θεὸς θεῶν Κύριος ἐλάλησε καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν. (μθ' 1)

Στίχ. β'. Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐ παρασιωπήσεται. (μθ' 3)

Στίχ. γ'. Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω καὶ τὴν γῆν τοῦ διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ. (μθ' 4)

Στίχ. δ'. Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ τοὺς διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις. (μθ' 5)

***

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιζ' 1-13).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν υἱόν, ἵνα καὶ ὁ υἱὸς σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν. Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ ἔργον ἐτελείωσα ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανέρωσά σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι παρὰ σοῦ εἰσιν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς,

καὶ αὐτοὶ ἔλαβον καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι, καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστίν καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἅγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι, ἵνα ὧσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ θεοῦ λόγου.

***

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

***

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς * μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον, * τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον * καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

***

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.

Καὶ τῶν Πατέρων·

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον
ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τῇ ἐπαγγελίᾳ

τοῦ ἁγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν
διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εἶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου,
* ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετα-
σχεῖν μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἀγιασμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας
τὴν δικαιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλλη-
λούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ
ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, Χρι-
στὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *